

og Byggelaan m. m. og med Hensyn til saavel tidligere som fremtidig bortsolgte Ladders Behandling og Omsætning. Bestemmelserne i nærværende Lovs § 15 anvendes i Stedet for Bestemmelserne i Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 §§ 5, 6 og 13, som tillige med §§ 4 og 8 ophæves.

Stk. 4. For de i Henhold til Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 med Tillægslove eller Lov Nr. 557 af samme Dato med Tillægslove oprettede Ejendomme eller Parceller vil der indtil videre ved fremtidige Omvurderinger til Jordrentesvarelse være at bortse fra den Værdiforøgelse, der gennem Ejerenes Arbejde eller Kapitalanvendelse er tilført Jorden siden første Vurdering. Disse Omvurderinger foretages som hidtil i Forbindelse med de almindelige Vurderinger til Ejendomsskyld og Grundskyld i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922, men Omvurdering kan paa Begæring tillige finde Sted, naar Ejendommene er undergaaet Arealforandring ved Udstykning eller Sammenlægning. Disse Regler gælder dog ikke for de Omvurderinger, som finder Sted efter Ejerskifter, som er tinglyst efter denne Lovs Ikrafttræden, men disse Omvurderinger og fremtidige Omvurderinger foretages i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 15.

Stk. 5. De i Lov Nr. 91 af 25. Marts 1933, jfr. Kapitel IX. i Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934, fastsatte Regler for Beregningen af Renter har fremdeles Gyldighed i de Tilfælde, hvor Ejeren af Ejendommen har valgt at betale Jordrente eller Renter af Statslaan efter de nævnte Regler, men det kan, naar Ejeren fremsætter Begæring herom, tillades ham fremtidig at betale Renterne efter Reglerne i § 51, Stk. 2—5. Jordfonden skadesløsholder Præstelønningskasserne for det Tab, som disse lider ved Renteomregning i Medfør af fornævnte Lov af 25. Marts 1933, jfr. Kap. IX. i Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 med Tillæg, Lov Nr. 137 af 13. April 1938, Kap. IX. i Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943 med Tillæg og Kap. VI i nærværende Lov. Disse Udlæg refunderes Jordfonden af det Overskud, der fremkommer, naar Indtægten ved den i Henhold til fornævnte Bestemmelser ændrede Rente overstiger den normale Renteydelse.

§ 58.

Stk. 1. Tillægsjord kan uanset Bestemmelserne i Lovene Nr. 107 og 108 af 3. April 1925 tilvejebringes ved Sammenlægning af Andragerens Brug med et andet Brug, navnlig naar Bygningerne paa et af Brugene er daarlige eller utidssvarende og derfor egnede til Nedbrydning. Ejendommens Tilliggende kan dog ikke forøges ud over 8 ha middelgod Jord, medmindre Landbrugsministeren, hvor særlige Forhold gør sig gældende, giver Tilladelse til at fravige denne Bestemmelse. Den, hvis Brug bortfalder, uden at han erhverver det sammenlagte Brug, har, naar han i øvrigt opfylder nærværende Lovs Bestigelser, Fortrinsret til at erholde et nyt selvstændigt Brug.

Stk. 2. Et mindre Landbrug, jfr. § 28, Stk. 1, kan, navnlig naar Bygningerne paa dette er daarlige eller utidssvarende og derfor egnede til Nedbrydning, sammenlægges med et større Landbrug, saafremt Ejeren af dette er villig til inden for samme eller tilgrænsende Kommuner at afgive saa megen Jord til en Pris svarende til Arealets Grundværdi, at der derpaa kan oprettes et mindre Landbrug af den i nærværende Lov forudsatte Størrelse.

Stk. 3. Saafremt Kommissionen og Statens Jordlovsudvalg skønner, at Beboelseshuset paa det Brug, som i Henhold til Stk. 1 og 2 nedlægges, vil kunne anvendes som Landarbejderbolig, jfr. Lov om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet, skal Udvalget kunne overtage Bygningerne med et Tilliggende som anført i nævnte Lovs § 5 til Oprettelse af en Landarbejderbolig efter Reglerne i nævnte Lovs Kapitel III. eller Kapitel IV.